

Lovforslagene, saaledes ændrede, til Vedtagelse i dette Ting.

Saaledes som den højtærede Finansminister fremsatte Skattekomplekset, bestod det af 1 Lov om en direkte Beskatning paa Indtægt og Formue og 4 indirekte Skattelove, og saaledes, at den direkte Skattelov skulde indbringe godt $\frac{2}{3}$ af hele Beløbet og de indirekte Skattelove ikke fuldt $\frac{1}{3}$; tilsammen skulde de udgøre omkring 80 Millioner og hele Komplekset skulde bortfalde med Aaret 1918. Jeg er af de radikale og socialdemokratiske Medlemmer af Udvalget bemyndiget til at udtale paa vore Vegne, at vi deler den af den højtærede Finansminister ved første Behandling udtalte Forventning om, at den Lov om Forhøjelse af Ejendoms-skylden, som er vedtaget i dette Ting, og som ligger til Behandling i Landstinget siden da, maa blive gennemført i Forbindelse med dette Skattekomples.

Udvalget — altsaa med Undtagelse af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds — har følt sig tvunget til denne Stilling ved Oplysning om, at afvigte Finanslov viste en udækket overskydende Udgift paa mellem 39 og 40 Mill. Kr., hvorfor der maatte tyes til det forrige Statslaan, om, at en lignende Manko er sikker og en langt større er overvejende sandsynlig for dette Finansaar, at der vel er nogen Mulighed for at holde Statskassen nogenlunde flydende paa Resten af Statslaanet, indtil de ekstraordinære Skatter begynder at indløbe, og derefter nødtørftigt at møde Udgifterne indtil April 1918 — jeg tror nu kun, det lykkes ved Hjælp af det nye Statslaan —, men at Kassen saa ogsaa igen er løbet tør, mens Statskassen staaar overfor Sikkerhed for endnu et Finansaar med enorme Udgifter og usikre Indtægter. Nu kan Statslaan have mange berettigede Formaal. Det kan være berettiget at kaste adskillige Udgifter baade til Forrentning og Afdrag over paa følgende Generationer, fordi man haaber, at Udgifterne i Virkeligheden kommer mange følgende Generationer til gode, men som berettiget Form for løbende Dækning af daglige, sikre, bevilgede — maaske ekstraordinært bevilgede, men løbende — Udgifter kan Statslaan ikke efter nogen Opfattelse blive betragtet. Den gamle Vittighed om at leve af Renterne af sin Gæld er dog ikke blevet til Statsvidenskab.

Altsaa, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds har ikke fulgt Udvalget og den ellers i Udvalget raadende

Opfattelse af, at Situationen er tvingende, at den tvinger til en ekstraordinær Forstærkning til Statskassen i Form af Skattepaalæg, som dog ikke skal være længere vedvarende i den Skikkelse, Lovforslagene har faaet, end den ekstraordinære Situation, hvis Afslutning vi ikke kan overskue. Det ærede Medlem har ikke følt sig overbevist og agter, saa vidt jeg kan se, heller ikke at motivere her i Salen, hvorledes han har kunnet holde sig fra Deltagelse i denne Styrkelse af Statskassen til Trods for Tallene. Naar saa det socialdemokratiske Partis principielle Stilling — nemlig den at tilvejebringe alle de nye Statsfor-nødenheder og Indtægter ved direkte Skatter, hvis Skala ærede Medlemmer vil kunne se af Betænkningen, hvorefter Partiet mener, at de andre 4 her behandlede Skatte-lovforslag skulde bortfalde som overflødige — var forladt af Partiet, fordi de øvrige Medlemmer af Udvalget maatte anse den Vej for ufarbar — ud fra meget forskellige Synsmaader, det er rigtigt, men for adskillige Udvalgsmedlemmers Vedkommende, det maa jeg særlig have Lov til at understrege som Ordfører for mit Parti, med en Beklagelse, hvis Styrke ikke er ringere end Socialdemokraternes —, naar altsaa Socialdemokraterne først havde vist Ansvarsfølelse nok til at forlade dette Standpunkt, saa har der ikke staaet andet tilbage for de tre Partier, der samles om Nødvendigheden af at skaffe Statskassen nye Indtægter, end at gøre det forelagte Skattekomples saa for-svarligt som muligt, at skære — som jeg udtrykte mig ved første Behandling — saa lidet dybt ned i Skatteydernes Kød som paa nogen Maade muligt og gøre Ind-snittet saaledes, at man har Haab om, at det kan heles igen, naar den ekstraordi-nære Situation ikke længere er til Stede. Det var de Ord, med hvilke jeg sluttede første Behandling af disse Lovforslag, og med hvilke jeg begynder anden Behandling af dem. Den Forventning, jeg da udtalte, er slaaet til, og det er for mig en stor Tilfredsstillelse. Hermed skal der fra min Side være sagt alt, hvad der vil blive sagt udover en Gennemgang af Ændrings-forslagene.

Jeg skal tillade mig at begynde med at omtale Lovforslaget angaaende midler-tidigt Tillæg til Indkomst- og Formue-skatten. Ændringerne er ikke mange, og der er, som jeg bemærkede før, Enighed om dem. Ændringsforslaget til Skalaen medfører en Lettelse i Indkomstsatten for de mindre Indtægter, og den deraf føl-